

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз Пр 13/2021
20.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 4д Уредбе о мерама за време ванредног стања, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 223/21 од 07.04.2021. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 100 Пр 18515/20 од 20.04.2020. године и решења Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж 8353/20 од 23.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 223/21 од 07.04.2021. године, па се УКИДА правноснажно решење Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж 8353/20 од 23.12.2020. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 100 Пр 18515/20 од 20.04.2020. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због прекрашаја из члана 4д Уредбе о мерама за време ванредног стања и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном ће посебним решењем бити одлучено о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушал у износу од 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж 8353/20 од 23.12.2020. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда 89 Пр 18386/20 од 18.04.2020. године је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду и решења Прекршајног апелационог суда у Београду, Републички јавни тужилац је на основу члана 285. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, поднео захтев за заштиту

законитости Птз 223/21 од 07.04.2021. године због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) и став 2. тачка 4) у вези члана 269. став 2. и члана 273. Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду 100 Пр 18515/20 од 20.04.2020. године и решење Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж 8353/20 од 23.12.2020. године и списе предмета врати другостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијано другостепено решење донето уз учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, јер је изрека решења неразумљива и из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, јер другостепени суд није применио одредбе члана 269. став 2. и члана 273. Закона о прекршајима, да пресудом одбије жалбу као неосновану и првостепену пресуду потврди, а не решењем, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Из списка предмета произлази да је првостепени прекршајни суд након пријема захтева за покретање прекршајног поступка дана 20.04.2020. године, на основу члана 185. став 1. Закона о прекршајима донео решење којим је покренуо прекршајни поступак против окривљеног АА, уз навођење његовог јединственог матичног броја грађанина, након чега је донео пресуду 100 Пр 18515/20 од 20.04.2020. године, којом је окривљеног огласио одговорним да је учинио прекршај из члана 4д Уредбе о мерама за време ванредног стања.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против првостепене пресуде другостепени прекршајни суд је у уводу свог решења правилно навео да решава о жалби браниоца окривљеног АА, док је у изреци решења означио да се одбија као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Алена Јовановића и потврђује пресуда Прекршајног суда у Београду 89 Пр 18386/20 од 18.04.2020. године.

Поступајући на наведени начин, другостепени суд је изреку решења учинио неразумљивом, јер се њом наводи да се одбија жалба браниоца окривљеног АА1, иако је презиме окривљеног АА. Поред тога, у изреци другостепеног решења, наводи се да се потврђује пресуда Прекршајног суда у Београду 89 Пр 18386/20 од 18.04.2020. године, иако је прави број пресуде о којој је другостепени суд требао да одлучује 100 Пр 18515/20 од 20.04.2020. године.

Из изнетог произлази да је у изреци побијаног другостепеног решења наведено погрешно презиме окривљеног, погрешан број пресуде првостепеног суда и погрешан датум доношења првостепене пресуде што је имало за последицу неразумљивост изреке решења, који недостатак је прописан као битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима.

Надаље, другостепени прекршајни суд је учинио и битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, тиме што приликом доношења одлуке није применио одредбе члана 269. став 2. и члана 273. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 269. став 2. Закона о прекршајима прописано је да се пресудом потврђује или преиначује пресуда првостепеног прекршајног суда, а одредбом члана 273. Закона о прекршајима, одређено је да ће другостепени прекршајни суд одбити жалбу као неосновану и потврдити првостепену одлуку кад утврди да не постоје разлози због којих се одлука побија нити повреде закона из члана 272. тог закона.

Како је другостепени прекршајни суд жалбу браниоца окривљеног одбио и првостепену пресуду потврдио решењем, а не пресудом, пропуштајући да примени одредбе члана 269. став 2. и члана 273. Закона о прекршајима, то је на наведени начин побијаним другостепеним решењем учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 269. став 2. и члана 273. Закона о прекршајима, што је било од утицаја на доношење законите одлуке.

Имајући у виду да је на описан начин повређен закон на штету окривљеног АА, Врховни касациони суд је укинуо другостепено решење и предмет вратио Прекршајном апелационом суду у Београду на поновно одлучивање о изјављеној жалби браниоца окривљеног, адвоката Алена Јовановића, како би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци пресуде на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић